

Auralalla on pitkä historia

Ristiinan seudulla ensimmäiset kaupunkilaisten kesähuvilat rakennettiin yli 100 vuotta sitten isojen järvien, kuten Louhiveden ja Yöveden sekä Kuonojärven rannoille. Rakentaminen tapahtui yksittäisille eri maataloista ostetuille palstoille yksityisten toimesta. Suurin osa vanhoista huviloista sijaitsi Saimaan Yövedeltä Kirkkotaipaleen ja Varkaantaipaleen kanavien kautta Louhivedelle, Pähkeenselälle ja siitä Mikkeliin johtavan vesi- ja laivareitin varrella.

Myös Ristiinan Laitialan kylässä kulttuurimaisemaa leimaa vuosisatoja jatkuneen viljelyn ja asutuksen lisäksi jo 1800-luvun lopulla alkanut huvilakulttuuri. Edellytykset tälle loi alueen sijainti Mikkeli-Lappeenranta laivaväylän varrella. Vanhimpiin huviloihin lukeutuu tiettävästi 1800- ja 1900-luvun taitteessa rakennettu jugendvaikutteinen Aurala. Auralan lisäksi vanhalle Ukonvesi-Pähkeenselkä-laivareitin alueelle rakennettiin huvila-asutusta Sarviniemeen, Sarvenrantaan ja Rantalaan.

Auralan rakennutti mikkeliläinen kauppias, Mikkelin Vaatetuskeskuksen omistaja Valentin Vaskilinna, joka oli menestynyt hyvin sota-aikana mustanpörssin kaupalla. Sodan loputtua Vaskilinna ajautui rahavaikeuksiin ja hänen liikkeensä meni lopulta konkurssiin. Postivirkamiesliitto osti huvilakiinteistön pakkohuutokaupassa vuonna 1950. Huutokauppaan lähetettiin kolmimiehinen valtuuskunta. He olivat olevinaan toisilleen tuntemattomia henkilöitä. Tarina kertoo, että kun ulkopuolinen korotti hintaa, näistä kolmesta herrasta joku lisäsi aina jotain huudon päälle. Lopulta kauppa onnistui ja Aurala ostettiin silloisen yhden miljoonan markan hintaan. Postivirkamiesliitto tarvitsi lisää majoitustilaa omistamalleen Heimarille, joka hankittiin alun perin vuonna 1922 postivirkamiesten lepo- ja vanhainkodiksi. Aurala sopi tähän tarkoitukseen hyvin.

Auralan historia linkittyy myös jatkosotaan. Saksan jalkaväen kenraali

Waldemar Erfurth sai kesällä 1941 Hitleriltä tehtävän lähteä yhteyskenraaliksi Suomeen. Saksalaisen yhteisesikunnan sijoituspaikaksi järjestyi 26.6.1941 Mikkelin päämajaa lähellä oleva Heimari. Erfurthin esikunta ja saksalaiset sotilaat levittäytyivät Heimarissa lähitaloihin ja mökkeihin.

”Itse asun Saimaan rannalla upeassa mikkeliläisen tehtailijan huvilassa Auralassa”, Erfurth muisteli päiväkirjassaan.

Saksalaiset poistuivat Heimarista ja Erfurth Auralasta kuitenkin jo saman vuoden marraskuussa.

Auralaan tehtiin perusteellinen remontti 2009–2010, jolloin huvila kunnostettiin nykyisen asuun. Samalla rakennettiin uusi rantasauna, joka on Saimaan suurimpia. Vuosien saatossa Auralaan on tehty myös pienempiä remontteja, mm. ruokailu- ja eteisen lattiat on uusittu, tenniskenttä on korjattu ja lapsille on rakennettu oma leikkipaikka.

Vuoden 2011 Ristiinan kulttuuriympäristöselvityksen mukaan Aurala on luokiteltu kulttuurihistoriallisesti- ja maisemallisesti arvokkaaksi kokonaisuudeksi. Tätä kunnioittaen pyrimme pitämään Auralasta hyvää huolta myös jatkossa.

Juha Pöyry
tiedottaja
Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU

Kuvat

Auralan kuvat on otettu 1910-luvulla. Ryhmäkuvassa ovat maalarimestari Fredrik Rönmarkin jälkeläiset. Rönmarkilla oli maalausliike Mikkelissä ja hänen vanhin poikansa oli Mikkelin kaupungin kamreeri Wilho Rönmark.

Auralassa pelattiin tennistä jo 110 vuotta sitten. Tuolloin tennis oli vielä kallis ylempien luokkien harrastus. Suomen Tennisliitto perustettiin vuonna 1911.

Auralassa on vietetty monia juhlia. Pelimanni-kuvan soittajat ovat viulisti Eino Pihlajamaa ja pianisti Leo Pihlajamaa. Sellisti on tuntematon.

Lähteet:

Ristiinan Kulttuuriympäristöselvitys 2011, FM Teija Ahola, Mikkel.
Kaskisavuista laajakaistaan. Heimari-Löytölä-Puntala-Sattila-Vitsiälä. Kyläkirja 2011. Eri kirjoittajia.
Pekka Visuri. Saksan kenraali Suomen Päämajassa vuonna 1941. Docendo. 2017.